Cuvântul

On Februarie 22, 2015

Încearcă să introduci un model al subiectului de interes în arta de a te pune în valoare, astfel încât leadershipul să depășească faza de idee.

Nu este nimic rău în a te complica cu neîncetate salturi peste ascunzișurile rămase neînchipuite, să intri pe ușa din spate a misterului, porțiunea aceasta de conductor omogen care pune în legătură sufletul cu știința, din care erup toate înțelesurile artei. Şi să încerci să surprinzi imaginativ secunda infinitului. Dar în urechile omului, construite parcă după modelul unui câmp energetic care absoarbe orice fluid dătător de inspirație, în secunda aceea în care se odihnește timpul, răsună fără încetare un cuvânt străbătut de unde înalte de determinare.

Acest singular cuvânt „Pot", care controlează întreaga țesătură a universului, care își are locul în sufletul lumii, reînnoit pe neașteptate cu noi semnificații, cuvântul acesta la originea căruia se putea constata o diferență de potențial logic, vibra în adâncul gândurilor mele ca o lovitură de ciocan. El îmi întărea convingerea nemaiîncercată că pot pregăti specia umană pentru impactul cu propriile-mi idei și viziuni.

Un scris cursiv și îngrijit nu putea solicita nicio favoare de la această formă vitală de energie, dar îi întărea șansele de a se impune ca o necesitate imperioasă, ca o operă cu adevărat unică, ca *uma conquista emocionante* , ca o realitate de ordinul evidenței. Cuvântul acesta nu era doar un strop de spirit activat într-un moment de timp și într-un anumit loc, ci o materie vie, organizată după tiparul unei forme-gând ce menținea constantă intensitatea puterii mele de creație și previzionare, chiar dacă ajungea până în contexte nefamiliare.

Prin punerea în contrast a cunoașterii ce își avea sursa în anumite curente și stăviliri secrete, în atracții și respingeri informaționale, percepeam acest cuvânt ca pe o lumânare care arde în întuneric și luminează un întreg labirint de întrebări și înțelesuri. Îl simțeam cu acea parte din corp numită inimă ce năzuia spre idealuri mărețe, dominată de puternice strigăte de mulțumiri - „Bravo" - singura suflare ce conținea germenii unui nou sens al existenței.

Leadership: Este timpul să te folosești de un spațiu de descoperire și stimulare a vitalității, inaccesibil cunoașterii bazate pe experiență?

Cineva spunea că Descartes nu ne-a învățat doar să ne îndoim, ci să și rezolvăm ecuații. Ei bine, cuvântul care te caracterizează cel mai bine, care te poate ridica la cea mai înaltă perfecțiune, introducând un model al subiectului de interes în arta de a te pune în valoare, intră într-o ecuație de tip ireversibil. Şi descrie evoluția în timp a unei funcții de creștere a probabilității de a te manifesta ca o ființă inspirată, cu un nou nivel de gândire.

Vitalitatea este reflectată de intensitatea proceselor legate de viață care susțin o anumită percepție a redevenirii, a "reînvierii" tuturor lucrurilor, inclusiv a ta. Vitalitatea pe care o răspândesc în jur cuvintele scrise sau spuse, formate din unirea unor idei, dorințe sau perspective, pe linia formei în care codifici reprezentarea ta despre o anume realitate, accentuează caracterul a ceea ce este viu în ființa ta, în memorie, în imaginație, asigurând relația dintre lumea reală și un univers paralel.

Este timpul să te folosești de acest spațiu de descoperire și stimulare a vitalității, deseori inaccesibil cunoașterii bazate pe experiență, și să arăți într-o formulă nouă de exprimare cum va lua parte această constantă la fenomenul de redefinire personală?

Cuvântul este darul unei exprimări care se cizelează în singurătate, este termenul așteptat al unei mari aventuri prin care se dezvoltă virtuțile corespunzătoare unui obiectiv major, mai apoi împărtășite nu ca un fel de „obiect de inventar", ci ca un fel de coordonare a luptei dintre David și Goliat, un dialog surd între putere și opoziție, în așa fel încât să ai o răspundere foarte clară a ceea ce ești cu adevărat înainte de a te preschimba într-un „unicat".

Modalitatea principală prin care comunici cu cei din jur este o preschimbare a cuvintelor care întrupează gândurile tale cele mai adânci și mai scumpe, o preschimbare totală a felului în care dorești să îți construiești viața alături de ceea ce vezi, imaginezi, simți, auzi și faci.

Dacă vrei ca leadershipul să depășească acea fază de idee, reușind să își apropie cumva dimensiunea științifică de arta de a te pune în valoare, cu toate impulsurile sale fundamentale de creștere, mai întâi trebuie să-ți dezvălui identitatea printr-un simbol al reînnoiri, al implicării, al focului, al gândirii, al sentimentului – exprimat printr-un cuvânt care să declanșeze în tine o dorință profundă de schimbare și de transformare pe toate planurile.

Cuvântul, când este riguros definit are, firește, o rezonanță în subconștient, în bine sau în rău, și creează o punte de legătură cu leadershipul prin forța sa de constrângere pe baza convingerii și voinței de a acționa. Într-adevăr, unitatea acestui concept abstract realizat pe baza activității practice intuitive, își justifică întru totul validitatea în marșul triumfal al progresului personal.

Or, de la cuvânt, alunecarea spre o schimbare totală, spre un nou statut, spre o putere de nezdruncinat, este tentantă, motivantă. Şi adeseori constituirea precum și definirea caracteristicilor acestui cuvânt pornește de la cadrul oferit de către dialogul cu propria ta interioritate, cu propriul cuget, cu propriul suflet, cu propria-ți conștiință. Cuvântul este o piesă de puzzle ce trebuie finalizată într-o manieră diferită de abordare a potențialului experiențial.

Arta de a te pune în valoare începe cu ceea ce gândești despre ceea ce simți atunci când privești lumea din perspectiva unei realități refuzată sau neluată în calcul de ceilalți.

Cuvântul produce un fel de freamăt undeva în interiorul corpului, care crește pulsul inimii, îți aduce satisfacție, încredere și îți stimulează imunitatea împotriva a ceea ce nu-ți face bine. Sensul pe care îl dai cuvântului poate să deschidă anumite uși sau să închidă altele, dar preferabil este să urmarească generalizarea experienței pozitive.

Merită memorat ceea ce afirma un personaj dintr-un frumos roman al scriitorului român Ion Moja: „ *Luați seama la înțelesul cuvintelor rostite - importante pietre de poticnire pentru mintea unora - căci iată, ochii mi se însuflețesc din nou, inima mi se încălzește și bate iar. Luați seama, căci mă faceți să cred în lucruri supranaturale.* "

Ai găsit cuvântul care te definește în totalitate, care reprezintă un model al subiectului tău de interes și care te poate pune în valoare?

Cum rezonează pentru tine cuvintele hotărâtoare „Trebuie" și „Pot"?

Source: https://neculaifantanaru.com/cuvantul.html